

Can Mastroi - Can Tarruella

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 11 Parcel·la 39
Emplaçament Patrimoni immoble / edifici
Alçada: 77

Coordenades:

Latitud: 41.73454
Longitud: 2.66164
UTM Est (X): 471862
UTM Nord (Y): 4620358

Classificació

Número de fitxa 08082 - 183
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001702600DG72A0001ZJ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 12:27

Descripció

Can Mastroi està situada en el veïnat de Ponent, en el vessant hidrogràfic esquerra del torrent que porta el mateix nom de la casa; torrent que s'incorpora com a afluent intermitent de la Riera de Terra Negra.

És una casa de planta rectangular, que ha sofert nombroses reformes a nivell estructural. La façana principal està orientada al sud-est o migdia, de planta baixa i pis amb la coberta a dues aigües, lleugerament més alta a partir del carener a mà dreta. Les obertures, tot i que respecten una simetria, sobretot a la planta pis, difereixen segons es trobin situades a mà dreta o a mà esquerra, ja que actualment corresponen a dos habitatges diferents, amb accessos diferents.

El més antic té una porta de doble fulla amb un parell de graons i marxapeus, sense elements de pedra visibles. A mà esquerra hi té una finestra reixada i a la planta pis, tres finestres de fusta sense emmarcaments. A mà dreta, la construcció nova presenta les obertures més grans, per permetre el pas de la llum, d'alumini. A mà dreta, en la planta pis hi ha una petita galeria amb baranes de ferro pintades de color blanc que donen una certa uniformitat al conjunt. L'accés d'aquest edifici reformat es fa per la façana orientada al nord-est coincidint també amb el garatge.

Els paredats de la part més antiga conserva la pedra, mentre que en el més modern s'hi ha incorporat el totxo. Però els murs exteriors estan arrebossats amb un arremolinat de morter i pintats del mateix color de manera que visiblement dona una certa uniformitat al conjunt.

Adossat al mur de ponent, la casa hi té l'assegador, les corts i altres dependències pròpies d'una casa dedicada a la pagesia.

Observacions:

Al darrera de la casa pujant cap el que ara és bosc, es poden observar els retalls de les canals repicades en el pa de sauló per canalitzar l'aigua i evitar que la pluja els malmetés el camí.

Història

Al segle XVIII se la troba referenciada com Can Tarruella. Nom que li ve donat pels antics propietaris. L'any 1791 a Can Roure, neix Teresa Poch i Barber, filla dels masovers, Maria i Joan. Posteriorment, pels volts de la Guerra del Francès es casa amb Pau Tarruella (†1851) de Tordera i s'instal·len a la casa coneguda actualment com a Can Mastroi. Fruit d'aquesta unió naixeran cinc fills: Maria (1815-†1817); Josep (1820); Josepa (1823) i Rosa (1825). La Teresa mor dos anys després, l'any 1827, probablement de part, amb trenta-vuit anys. L'any 1829 Pau Tarruella es casa en segones núpcies amb Maria Rosa Xicars, natural de Fontanilles. D'aquest matrimoni naixeran tres filles més: Justa (1829); Joaquina (1833) i Carme (1836).

L'hereu, Josep Tarruella i Poch es marida l'any 1855 amb Justa Roca i Gelmar, de Can Roca però aquesta mor el mateix any del seu casament amb trenta-nou anys. El seu vidu es torna a casar el mateix any en segones núpcies amb Caterina Formiga i Bosch de Massanes. Tindran quatre fills: Andreu (1856); Josep (1859), Quirze (1864) i Maria (1867).

En el cadastre de 1862 es declara la terra amb la peça de la casa, que consta d'una quartera de vinya i mitja d'erm, una peça en el Pla de Fogars de dues quarteres de secà i dues quarteres i dos quartans d'erm. Un altre camp d'un quartera de secà i dues quarteres i dos quartans d'erm. Un altre camp amb una quartera de secà i dues i dos quartans d'erm. I en l'indret anomenat Vidal hi consten dues quarteres de bosc i dues i mitja d'albereda. Tenien també un ruc.

En el padró de l'any 1889, Josep i Caterina continuen essent els propietaris de Can Tarruella. Son fill, Josep Tarruella i Formiga, casat amb Rita Saurí (†1897) viuen amb els pares (maridats l'any 1890).

L'any 1890 Josep Tarruella compra al ferrer d'Hostalric, Bonaventura Codina i Pujol, la casa coneguda com a Can Codina o Can Granota, situada uns metres més amunt, actualment ensorrada i gairebé desapareguda enmig de la vegetació. La casa ja no es tornà a habitar més.

L'any 1906 Can Tarruella passa a anomenar-se Can Mastroi, tot i que hi continua vivint en Josep. Després de la mort de la seva esposa es torna a casar en segones núpcies amb Carme Mateu. Josep fou també jutge de Fogars; mor mentre exercia el càrrec. Amb la Carme tingueren quatre fills, dels quals la darrera encara no havia nascut quan morí en Josep: Gràcia, Àngel, Martí, Enric i Concepció.

L'any 1915 la família marxa a viure a Riudarenes.

L'any següent habita la casa una nova família, Josep Pla i Filomena Llavina amb quatre fills: Joaquim, Teresa, Francesc i Carme, sense precisar si són llogaters, masovers o propietaris.

En el cens de l'any 1923, consten com habitants Joan Montfuleda i Mercè Iglesias amb els seus fills Joan, Concepció i Pere, sense precisar si són llogaters, masovers o propietaris.

En el cens de l'any 1926 apareixen censats la Julita Mongé i Cama, vídua de Francesc Boix i Marlet, que morirà el mateix any amb setanta-tres anys, i mare de nou fills: Josep, Joan, Esteve, Serafí, Salvador, Maria, Àngela, Elvira i Melcior. Quan mor la mare, el seu fill gran continuarà vivint a la casa amb la seva esposa, Francesca Casellas i Ripoll, els seus tres fills (Felícia, Elvira i Joan) i son el germà petit, Melcior.

En el cens de l'any 1928 la casa sembla que ha canviat, en tot cas, de propietaris: Joan Mercader Lloreda i Àngela Marlet Vilà casats l'any 1914. Hi viuen amb els seus tres fills. Quan aquests es faran grans, agafarà les rendes el fill, Joaquim. Aquest es casa amb Josepa Martí i Framis. Tindran dos fills, Dolors (1943) i Joan (1948).

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

